అపరాధ పరిశోధన

విచ్చిపోయిన మిస్టరీ

టి. వి. శంకరమ్

"భద్రం?"

"ఏం, గురో?"

"ఏమీ లాభంలేదు, భద్రం!"

"అదేంటి, గురో?"

"ఈ డిటెక్టివు హవతారం చాలించాల్సిందే!"

"ఎందుగ్గురో?"

"నన్ను చూస్తే నాకే బేజారుగా వుంది."

"అట్టా జాతిపోరాదు, గురో. మనకేంటి తక్కువయింది?"

"డబ్బులేదు. కేసుల్లేవు. మేడలేదు. మెట్లు లేవు. కారులేదు. కనీసం ఆటో కూడా లేదు. టెలిఫోన్ లేదు. కండిషండీ లేదు, భద్రం!"

"గురో?"

"పక్కన ఒక అమ్మాయి ఉంటే ఏమంత ఫరవాలేదేమో అనిపిస్తున్నట్టుగా ఉంది. నీ హుద్దేశ్య మేమిటి?"

"ఎందుగ్గురో?"

"అప్పుడప్పుడు వెంగెంగా చూట్టానికి!"

"వెంగెంగా ఎందుకు చూసుద్ది, గురో?"

"మట్టి బుర్ర! అది చూడదు. మనం దానికేసి వెంగెంగా చూస్తాం."

"ఎందుగ్గురో?"

"ఎందుకేంటి? నేను సిగిరెట్టు నోట్లో పెట్టేసుకుంటే అగ్గిపుల్ల గీసి మూతికి అంటించటానికి."

"ఈ అవిడియా ఎప్పుడొచ్చింది, గురో?"

"రాత్రి కలొచ్చింది, భద్రం. నేను డిటెక్టివుల క్లబ్బుకెళ్లానట. అక్కడ గొప్ప డిటెక్టివులంతా ఉన్నారు. అందులో ఒకడున్నాడు చూస్కో! రెండు చేతులా గటగబా తిని బిల్లడిగాడు. బిల్లు ఆరున్నర అయింది. బిల్లు చెల్లించి కిందికి దూకి, మళ్ళా పైకిదూకి మళ్లీ ఇంకో భోజనంచేసి ఏడున్నర చెల్లించాడు! డిటెక్టివంటే ఆపాటి తిండిపుష్టి ఉండాల్సిందే! ... అయిందా? అమ్మాయంటిసే, ఒక డిటెక్టివున్నాడు అమ్మాయి. తనకేదన్నా కావలిసినప్పుడల్లా అమ్మాయికేసి వెంగెంగా చూస్తాడు."

"ఇంకేం కనబడింది, గురో?"

"చేతికర్ర పైపు."

"అంటే?"

"దొరలు కాలుస్తారే, అటువంటిది. చాలా పొడుగుంది. డిటెక్టివు అది నోట్లోపెట్టుకుని తల ఆటూఇటూ తిప్పినప్పుడల్లా ఎవరో ఒకరు పడిపోతూంటారు...భద్రం, ఈ డిటెక్టివు చాకలతొట్లో క్లూలు వెతకటం నేను కళ్ళారా చూశాను."

"మీరేంచేశారు, గురో?"

"నాకు వాళ్ళని చూట్టంతో సరిపోయింది."

"తరవాతేయింది, గురో?"

"ఆరాత్తుగా తొమ్మిదయింది. ఆరాత్తుగా వాన ప్రారంభమయింది. ఆరాత్తుగా డిటెక్టివులందరూ కిటికీలోంచి తలలు బయటపెట్టి తడుస్తున్నారు. ఆకాశాన మబ్బులున్నట్టు ఒక డిటెక్టివు కనిపెట్టగలిగాడు. ఇంకో డిటెక్టివు వాన కురుస్తున్నదని కనిపెట్టగలిగాడు. వాన వంకపెట్టి ఒక్కొక్కరే జారుకున్నారు...వాళ్ళ కార్లు చూడాలి, భద్రం. ఒకకారు చూస్కో, ఎంత పిలిచినా పలకదు."

"అదేంటి, గురో?"

"మానం! ఒకటే మానం!...చూడు, భద్రం! ఒక డిటెక్టివు లారీలో పోతాడు! నా కళ్లని నేనే నమ్మలేదు."

"అటద్దం గురో. లారీల్లోనూ, ట్రక్కుల్లోనూ డిటెక్టివులు పోకేం?"

"చిన్నసైజు చెత్తబండీ అల్లేఉంది, భద్రం!"

"అది జీప్లో ఉంటుంది, గురో!"

"జీపా? వెనక చక్రాలు సరిగా నేలనానవు, లేస్తూ పడుతూ ఉంటాయి. అదేనా జీప్?

"అన్ని జీపులూ అట్టా ఎగిరి పడతయ్యా? అందులో ఏదో మిష్టిక్కుండుంటుంది, గురో!"

"మోటారు సైకిల్ తూనీగల్లే దొర్లుకుంటూ రయ్యినపోవటంలో కూడా మిష్టిక్కుందంటావా?"

"అభ్యంతరవేంటి, గురో?"

భద్రంకేసి ఆలోచనగా పాతిక నిమిషాలు చూసి, "ఈ డిటెక్టివుకుని మనవల్ల కాదు, భద్రం!" అన్నాను.

భద్రం నా కేసి పదిహేను నిమిషాలు పాశ్చర్యంగా చూసి, "మళ్ళా మొదటి కొచ్చారా, గురో?" అన్నాడు.

'"అంగులు చాలా ఉండాలి, భద్రం. మనక వేవీ లేవు," అంటూ అరిచాను.

"ఆ సంగతి ఆనక చూస్కుందాం. ముందు మీ కలమాట చెప్పండి, గురో!" అన్నాడు భద్రం.

"ఏం చెయ్యనూ? క్లబ్బులో ఎవరూ లేరు. నేను కూడా ఒక డిటెక్టివు వెంటవెళ్ళాను. డిటెక్టివుకు ఒకమ్మాయి ఎదురొచ్చి చిందించింది."

"అదేంటి, గురో. అన్నట్టు వానగాదూ?"

"వానాగాదు, వొంగుడూగాదు. చిరునవ్వులు చిందించింది..."

"తరవాత, గురో?"

"ఫోంచేసి పైకెళ్ళి రేడియోపెట్టి కూచున్నాడు. తరవాత తరంగాలలో ఊగిసలాడాడు."

'రేడియో తరంగాలా, గురో!"

"భావ తరంగాలలో ఎవరో వచ్చిందాకా ఊగిసలాడుతున్నాడు. తరవాత ఆ వచ్చినవాడూ ఈ డిటెక్టివూ మీసాల్ని గురించి పరాచకాలాడుకున్నారు. చివరకి డిటెక్టివు, ఎందుకొచ్చావని అడిగాడు. 'అన్నట్టు నాకు ప్రమాదం,' అన్నాడు మీసాలాయన!"

"ఆ మోహం, గురో! తరవాత ఏంజరిగింది?"

"నా కంత బాగా జ్ఞాపకం రావటంలేదు, భద్రం... రేపు జరగబోయే హత్యగురించి ఇవాళ సాయంకాలం పత్రికలో చూశాడనుకుంటా, డిటెక్టివు?"

"అదేంటి, గురో?"

"యెర్రిమొగమా! రేపటి పేపరివాళే వస్తుందిగా?"

"తెలిసింది. గురో!"

"తరవాత ఎందుకోగాని డిటెక్టివుకారు రయ్యిన బాణంలాగా శానాదూరం దూసుకు పోయింది."

"సినిమాస్టార్లకన్న డిటెక్టివులే నయం, గురో!"

"అదేమిటి?"

"మొన్న స్పీడెళ్ళిందని సినిమాస్టారుకు జుల్మానా యేశారు. డిటెక్టివు ఎంత దూసుకు పోయినా అడిగే నాకొడుకు లేడు!"

"మరి డిటెక్టివులంటే యేంటనుకున్నావు, భద్రం? దూసుకు పోవొచ్చు. దొర్లుకు పోవొచ్చు. తార్రోడ్డు అమాంతం మింగెయ్యొచ్చు కూడా... అయిందా? ఏం టంటున్నానూ? ఆఁ. ఆ యింటి కెళ్ళాను?"

"ఏ యిల్లు, గురో?"

"అదేదో యిల్లులే. అడ్డం తగలమాక. ముందు హాలుందా? అంతా బురద. బురద యెంటే పోతే గదిలోకి పోయాం. గది తలుపు తోస్తే తెరుచుకుంది. ఇంకేముందీ? చచ్చి పడున్నాడు! కాళ్ళ కింద బురద ఉందిగాని కాళ్ళకి బూట్లులేవు. అంతకుడు బూట్ల కోసం గొంతు పిసికేశాడని అప్పుడే అనుకున్నా, ఇక్కడే డిటెక్టివుకో అన్యాయం కూడా చేశా, భద్రం!"

"ఏంచేశారు, గురో?"

"ఆ డిటెక్టివున్నాడే, తలుపు తెరిచి అట్లా శవంచూసి అటునించి అటే వీధిలోకి పరిగెత్తాడు. బెదిరాడనుకున్నా చెపొద్దూ."

"మీ రేంచేశారు, గురో?"

"మంచి కేసు దొరికింది గదా, డిటెక్షను చేసి పారేద్దామనుకున్నా. కాని గదిలోకి పోవటాని కుంటేగా?"

"ఏం, గురో?"

"గది గవులుకంపు, భద్రం! మన గవరయ్య మామ చెప్పలా? ఒక విదమైనగ్యాసు! అది వొదిలాడు అంతకుడు!"

"అహా త్తెరీ! తరవాతేమయింది, గురో?"

"చెబితినిగా! అంతా అయోమయంగా ఉంది. ఎవరో ఆడకూతుర్ని చూడబోయాం. మొహాన దొంతర్లు!"

"ఏం దొంతర్లు, గురో?"

"సిగ్గు దొంతర్లు!"

"నా సిగ్గు సింవడా! ఆ తరవాత?"

"ఇన్ని మాట లెందుకు, భద్రం. ఆ డిటెక్టివుల అంగులు మనకేం లేవు. వాళ్ళదే పుటకంటే! నువ్వూ నేనూ పొట్టి యదవ సన్నాసిన్నర సన్నాసులం."

"నామాటవిని ఎగస్ట్రామాసాలేద్దాం పద, గురో! పనువుచెడ్డా ఫలం ఉంటుంది!"

"కేమూన్ గారేదో కేసులో ఉన్నట్టున్నారే!" అంటూ శంకరంగారొచ్చారు.

"శంకరం బాబూ, గురోజీకి మీరన్నా చెప్పండీ! మహా నిరాశన పడుతున్నారు!" అన్నాడు భద్రం.

"నిరాశ దేనికి?" అన్నాడు శంకరంగారు.

"ఆయనకి కల్లోకూడా డిటెక్టివు బూతాలు ఎంట పడుతుంటే!" అన్నాడు భద్రం.

"కేమూన్, నీకు నిజంగా డిటెక్టివు కావాలనుందా?" అన్నాడు శంకరంగారు.

"ఉండేం లాభంలెండి, అంగుళ్లేకపోయినాక?" అన్నాను అతాశతో.

"మిగిలిన డిటెక్టివు లెట్లా గొప్పవాళ్ళయ్యారో నీకు తెలుసా?".

"తెలీకేం? వాళ్ళకమ్మాయిలున్నారు వెంగొంగా చూట్టానికి. నేను ఏ అమ్మాయి కేసన్నా వెంగొంగా చూస్తే పెణతూడుతుంది మరి! అసలు నా కమ్మాయిలంటే బయమనుకోండి!"

"నీకు అమ్మాయినిచ్చేశాను తీసుకో! ఇంకేం కావాలి?"

"మెట్లు!"

"ఇచ్చేశా."

"దూసుకు పొయ్యే ఆటో!"

"కావలిస్తే విమానం ఇస్తా తెలిసిందా? హెలికాప్టర్! ఎక్కడ కావాలంటే అక్కడ దిగటానికి."

"ఎలికాపటరే! అది దూసుకు పోతుందా?"

"పోదు. గరుత్మంతుడల్లే రయ్యిన ఎగిరి వాల్తుంది. కారుకన్న నాలుగింతలు స్పీడుపోతుంది. నీ అంతకుకు కారులో వెళ్ళి అవతలవాణ్ణి చంపే లోపల నువ్వు డిటెక్షను పూర్తి చేసి ఇంటికి రావచ్చు"

"అహా త్తెరీ!" అన్నాడు భద్రం.

"ఆ ఎలికాబటర్లో గురోజీకేనా కాకూడా చోటుందా శంకరం బాబో?"

"నువు దాన్ని పైలట్ చెయ్యి కావలిస్తే!"

"నా సామిరంగో! నా అదురుష్టం కళ్ళిందిరో గురుడా! నా కూపి రాడటంవు లేమరోరయ్యో! అహా త్తెరీ!"

'ఇదంతా ఎప్పు డిప్పిస్తారు, శంకరంగారూ?' అన్నాను, నా ఉక్కిరి బిక్కిరి అణచుకుంటూ.

"ఎప్పుడోనా? ఇవాళ రాత్రి కూచున్నానంటే తెల్లారేప్పటికి దించనూ?"

"మరింతకాలం ఎందుకిట్లా ఏడిపించుకుతిన్నారు శంకరంగారూ?"

"ఎందుకా? దిక్కుమాలిన ఇంగ్లీషు పుస్తకాలన్నీ తర్జుమా చెయ్యటం ఇష్టంలేక!"

"నాకర్థం కాలేదు, బాబుగారూ!" అన్నాను వినయంగా.

"అది మిష్టరీ! నీకే తెలుస్తుంది తరవాత!"

"అట్లా అవుతే, ఇప్పుడు మీరు ఎందుకు అభిప్రాయం మారుసుకున్నారు శంకరంబాబూ?" అని భద్రం అడిగాడు.

"ఎవరో దుర్మార్గుడు నన్ను ఇరస్ట్ చేశాడు! చేతి వాటెయ్యటం నాకు చాతకాదన్నాడు. చూపిస్తా నా తడఖా!"

శంకరంగారు ఉగ్గరంగా ఉన్నట్టు నేను కనిపెట్ట కలిగాను.

"నిన్ను ప్రపంచంలోకల్లా గొప్ప డిటెక్టివు చేస్తాను. జనం ఆనందపారవశ్యంలో దొర్లి దొర్లి తోపతోపయేట్టు చేస్తాను!"

నాకు హుత్సాహం అంతగా రాలేదు. రాత్రి నేను కల్లో చూసిన డిటెక్టివుల విషయం చెప్పి, "నేను వాళ్ళకన్న ఎక్కువవుతానా? నమ్మను!" అన్నాను.

"నువు నమ్మవు! ఒక డిటెక్టివు గతి ఏమయ్యేదీ చూపిస్తా! నా వెంట సెషన్సుకోర్టుకు రా!" అన్నాడు శంకరంగారు.

ముగ్గురం ఆదుర్దాగా బయలుదేరాం. సెషన్సు కోర్టు కిటకిట లాడుతున్నది. ఒక బోనులో ఒక అమ్మాయీ, అబ్బాయీ ఉన్నారు. వాళ్ళను ఎక్కడో చూసినట్టనిపించింది. కాని ఎక్కడ చూసిందీ గ్నాపకం రాలా. ఇంకో బోనులో పోలీ

సినస్పెక్టరు నుంచున్నాడు. పబిలీకు ప్రాసిక్యూటరు ఏవేవో ప్రశ్నలు వేశాడు. ఏదో క్రిమినలు సున్నం కంపెనీలో వాటాల విషయం మాట్లాడారు. నా కళ్ళు ముద్దాయిల తరఫు ప్లీడరుమీద విరుచుకుపడ్డాయి. ఆయెన గుడ్డలమీద కిరసనాయిలు పోసి అంటించి మంటలు మింగుతున్నాడు, మధ్యమధ్య కాలిన బొగ్గులు నోట్లో వేసుకుంటున్నాడు.

"ఈ దెబ్బతో ఈ పోలీసినస్పెక్టరు పైసలా!" అని నాలో నే ననుకోనే అనుకున్నాను.

"యువార్ విట్నెస్", అన్నాడు పబిలీకు, ఈ మంటలు మింగే ఆయనతో.

"ఈ అబ్బాయీ, ఈ అమ్మాయీ అంతకులనటానికి మీకున్న ఒక ఆధారమూ ఏమిటీ?"

"చేతి రుమాలు", అన్నాడు ఇనస్పెక్టరు. "దాంతోనే అంతకుడు హత్య చేశాడు!"

మంటలు మింగే ఆయన పెద్ద అంగలు వేసుకుంటూ జడిజీ ముందున్న బల్లమీదనించి ఒక రుమాలు మడత తీసి చూపిస్తూ "ఇదేనా, ఆ రుమాలు?"

"యాస్, యువర్ హానర్!" అన్నాడు ఇనస్పెక్టరు, జడిజీ కేసి తిరిగి.

"హత్య చేసిన రుమాలు ఇస్త్రీ చేసి ఉందేం?"

లాయరు ముక్కూనోటా పొగ వెళ్ళసాగాయి. అంత కిరసనాయిలు మంట మింగితే ఊరికే పోతుందా?

"అది చాకలాడు ఇస్త్రిరీపెట్టాడు," అన్నాడు ఇనస్పెక్టరు.

"అది మీకెక్కడ దొరికింది?"

"అంతకుడి గదిలో!" ఇనస్పెక్టరు ఎందుకో భయపడుతున్నట్టు కనబడ్డాడు. "కాదు చాకలాడి దగ్గిర. రెండురూపాయలు—కాదు, కాదు, హత్య జరిగిన చోట!"

"ఓహో! అంతకుడు హత్య చేయటానికి ఉపయోగించిన రుమాలు చాకలాడిదగ్గిరికెళ్ళి, ఇస్త్రీ అయి, రెండురూపాయలకు అమ్ముడుపోయి, ఏమీ ఎరగనట్టు హత్య జరిగిన చోటికివచ్చి పడుకుందా? అంతకుల్ని పట్టలేక మీ పోలీసులిట్లా ఝాటా సాక్ష్యాలు సృష్టిస్తారా? మీ చేతుల్లో న్యాయం పెట్టటంకంటె ఘోరం ఉంటుందా?"

ఇనస్పెక్టరు భయంతో తడిసిపోతున్నాడు.

"ఇది నా పనికాదు, యువర్ హానర్! ఇది ఈ డిటెక్టివు—"

డిటెక్టివు బోనెక్కాడు. అంతకుల తీరుపు ప్లీడరు విడుస్తున్న పొగలు కోర్టంతా చుట్టేస్తున్నాయి. నాకేం కనపట్టంలేదు. "నిన్న బొక్కలో తోయిస్తాను. ఇదా మీ డిటెక్టివులు చేసేపని. నా తడాఖా చూపిస్తాను!" అని వినిపిస్తున్నది.

నాకు వొళ్ళు తెలిసేటప్పటికి భద్రం మొహం కనిపించింది.

"ఎట్లా ఉంది, గురో? అట్టా యిరుచుకుపడిపోయారేవిటి!" అన్నాడు భద్రం.

"ఏమయింది, కేమూన్?" అని శంకరంగార డుగుతున్నాడు.

"మీరు నన్ను నిజంగా డిటెక్టివు చేస్తాననేప్పటికి మయికం వచ్చేసింది, శంకరంగారూ!" అన్నాను హీనస్వరంతో.

"ఇంకా నయం. ఎవరన్నా యాటంపొడి చల్లారేమో ననుకున్నా!" అన్నారు శంకరంగారు.

"యాటంకూడా?" అన్నాను వెంగెంగా.

'డిటెక్టివయాక నీకే తెలుస్తుందిలే."

"అదెందుకు, గురో?" అన్నాడు భద్రం.

"నన్నడుగుతావేం? సాక్షసలేం తెలీకుండా అయోమయంగా ఉంటే?" అన్నాను.

"యాటంపొడి చల్లితే మనిషి నిలువునా చచ్చినట్టయిపోయి మళ్ళీ వాడే బతుకుతాడు," అన్నాడు శంకరంగారు.

"ఆడాళ్లు కూడానా, శంకరంబాబూ?" అన్నాడు భద్రం.

"అయే ఉంటుంది," అన్నాడు శంకరంగారు.

"అదెక్కడ అమ్ముతుంది, శంకరంబాబూ?"

"ఏకుచారీషాపులోనన్నా విచారించు!"

"అట్టా కరీం దుకాణానికెళ్ళొస్తా, గురో!" అంటూ భద్రం బయటికి పరుగెత్తాడు.

"అయితే, శంకరంగారూ? నన్ను డిటెక్టివు చేస్తానన్నారే; ఎట్లా చేస్తారో కొంచెం చెప్పరూ?" అన్నాను, వినయసంగా

'నిన్ను డిటెక్టివుగా పెట్టి పుస్తకం రాసేస్తా!" అన్నాడు శంకరంగారు.

మిస్టిరీ విచ్చిపోయింది!

★